

[Poul Sørensen.]

løsheden bliver mindre fremetter, ellers tegner fremtiden sig jo meget sort. I en situation, hvor der er vanskeligheder for kasserne, må de 63 mill. kr. sættes ind, eller også må kontingentet på de 63 kr. om året forhøjes, så der derved skaffes midler til veje. Det er mit synspunkt, min principielle stilling, som er ganske modsat den, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen har gjort gældende.

Jeg har over for det ærede medlem hr. Aage Fogh i få ord klargjort, hvilken urimelighed det ærede medlem gør sig skyldig i ved at skabe politisk flertal for en arbejdsløshedslovgivning som den, vi her behandler.

Derefter vil jeg sige et par ord om kommissionens sammensætning. Jeg har aldrig hørt noget lignende som det, det ærede medlem udtalte fra denne talerstol, at det i et kommissionsarbejde skulle være afgørende for det standpunkt, som et medlem, der sidder der på sit partis vegne, indtager, hvor mange andre der var til stede i lokalet. Der skal jo ikke stemmes om noget. Det ærede medlem hr. Aage Fogh kommer i kommissionen på det radikale partis vegne med sine synspunkter, ligesom de øvrige politiske partier kommer med deres synspunkter. Jeg har ikke spor imod, at arbejdsløsheds-kasserne var rigeligt repræsenteret, det talte jeg mig selvfølgelig til rette med de politiske partier om, da kommissionen blev nedsat. Jeg havde forudgående forhandlinger med socialdemokratiet om det, idet det jo var, medens jeg havde ansvaret, at kommissionen blev nedsat. Og hvad gør dog det? Det manglede bare, at ikke de berettigede interesser skulle være repræsenteret i en kommission. I øvrigt vil jeg oplyse det ærede medlem om, at når man sidder i en kommission, er det ens egen mening, det drejer sig om, og så lader man sig ikke påvirke af, om der sidder 5 eller 8 over for én. Når vi dernæst skal tale om baggrunden for en lovgivning, så er det vel ikke kommissionens resultat, der betinger det ærede medlems eller hans partis stilling her i salen. Man må da ønske og håbe for det høje ting, at det, der sker, kun er, at kommissionen lægger sit arbejde frem til bedømmelse og videre behandling i det høje ting.

Jeg må altså fuldstændig tilbagevise de

overordentlig overraskende betragtninger, det ærede medlem gjorde gældende, og tage afstand fra den indstilling, det ærede medlem har haft i kommissionen, hvor han har følt sig trykket af at sidde sammen med kyndige ledere af arbejdsløsheds-kasser. Det har jeg ingenlunde gjort. Jeg har været uenig med disse repræsentanter i mangt og meget og gud ske lov også enig med dem i forskellige ting, men det har dog ikke ændret min mulighed for på saglig vis at gøre mit partis synspunkter gældende. Det synes jeg også det ærede medlem skulle forsøge på, hvis han i fremtiden kommer som repræsentant i en kommission. Jeg håber, at vi, hvis vi mødes i en kommission i fremtiden, begge kan have denne indstilling.

Det ærede medlem har ansvaret for, at denne lov nu bliver gennemført. Det er et stort ansvar at påtage sig, men vi kan ikke ændre noget ved det, for flertallet er jo skabt, og det må så tage ansvaret. Jeg vil gerne med disse få ord udtale min beklagelse af, at man ikke har kunnet tage et eneste skridt ad vejen mod en virkelig nyordning på arbejdsløshedslovgivningens område, og jeg kan vel næppe gøre mig håb om, at vi kan nå et stykke ad vejen under det udvalgsarbejde, som skal finde sted mellem anden og tredje behandling. Tiden vil vise det, men store forhåbninger tør man dog nok ikke nære til udvalgsarbejdet, når denne sag er gennemdebatteret her ved anden behandling.

Aage Fogh: Jeg må måske have lov til at henvise det ærede medlem hr. Poul Sørensen til at tale med sin partifælle hr. Poul Møller. Han deltog for nogle dage siden i en rundbordskonference om kommissioner og sagde efter mit skøn mange forstandige ting, som det ærede medlem kunne lære meget af, og så er jeg fri for at spilde min tid på det. Der er ganske overordentlig mange ting ved kommissioners sammensætning og arbejde, som burde være anderledes. Jeg har siddet 6 år i mælkekommissionen, 5 år i realkreditkommissionen og nu 5-6 år i arbejdsløshedskommissionen. Der spildes alt for megen tid, der samles alt for mange folk i de kommissioner. Det er min mening, og mange andre har samme opfattelse.